

Hoa sữa người tình mùa thu

■ BẢO HÂN - GIA HÂN

Đi vào lòng người như một người tình của mùa thu, hoa sữa đã trao những cảm xúc rất riêng với sắc trắng tinh khôi và hương hoa nồng nàn. Có lẽ vì vậy, mà với mỗi người Hà Nội, nhắc đến hoa sữa là gợi lên một thứ tình cảm yêu thương đặc biệt. Hoa sữa mang hương sắc mùa thu - mùa của yêu thương đang đây.

Con gió đầu mùa phảng phất chút se lạnh, khe khẽ đưa những chiếc lá xa cành xào xạc trong góc phố quen. Từ khung cửa sổ đã nhuộm màu thời gian ẩn hiện dưới ánh đèn vàng hui hắt phía bên kia đường bỗng nhẹ nhàng cất lên khúc ru tình:

Em vẫn từng đợi anh

Trên những chặng đường quen

Tiếng hát ai xao động

Thoáng mùi hoa êm đêm

(Hong Đăng)

Thời gian như ngừng lại khi sự ồn ã của phố phường đã lùi xa, một thứ hương hoa êm đềm lan tỏa theo làn gió nhẹ, thấm thấu vào từng chốn nhỏ trong không gian, lắng đọng thứ hương hoa đã đi vào tâm hồn người Hà Nội như một huyền tích - hoa sữa.

Nhắc đến mùa thu Hà Nội, hình ảnh hoa sữa cùng với màu cỏm mới đã trở thành thứ đặc sản của người Tràng An, khiến bất cứ ai đã từng một lần đắm mình trong thứ hương nồng nàn mà rất đỗi ngọt ngào đó sẽ phải lòng và... yêu Hà Nội.

Hà Nội mùa thu, mùa thu Hà Nội

Mùa hoa sữa về, thom từng cơn gió

Mùa cỏm xanh về, thom bàn tay nhỏ

Cỏm sữa vĩa hè, thom bước chân qua

(Trịnh Công Sơn)

Hoa sữa len lỏi khắp các con phố nhưng nhiều nhất vẫn là ở đường Nguyễn Du, Thụy Khuê, Quán Thánh hay cung đường ven Hồ Tây. Mỗi độ thu về, hoa sữa bung nở, những ngõ nhỏ, phố nhỏ thân thuộc như được khoác lên một tấm áo mới với màu trắng tinh khôi. Những chùm hoa trắng nhẹ như những viên ngọc trai kết lại, khe ru mình giữa những tán lá xanh. Hoa sữa đẹp một cách bình dị, làm dịu mát tâm hồn và giăng mắc bao nhớ nhưng, hoài cảm. Những con phố như dịu dàng hơn với hương hoa sữa theo về bên lối nhỏ và lòng người như được dung dưỡng một tình yêu rất riêng, rất nên thơ với mảnh đất nghìn năm văn hiến. Hoa sữa nở đã mang theo sắc thu về.

Không biết từ khi nào, mùa thu Hà Nội được coi là mùa của hoa sữa với những con phố nồng nàn hương. Khi ngày mới bắt đầu, ta cảm nhận được

*Hà Nội mùa thu, mùa thu Hà Nội
Mùa hoa sữa về, thơm tầng cơn gió
Mùa cỏm xanh về, thơm bàn tay nhỏ
Cỏm sữa vừa hè, thơm bước chân qua*

Trịnh Công Sơn

huong hoa thoang thoang, thom lói những đường đi, như món quà mà thiên nhiên ban tặng, để rồi hòa mình trong sự tấp nập, vội vã của mưu sinh. Có lẽ vậy mà con người dành cho hoa sữa một thứ tình cảm đặc biệt để rồi ngóng hoa như ngóng mùa thu đến cho thêm yêu Hà Nội.

Trong cái rét ngọt đầu mùa, dưới gốc cây hoa sữa các cụ ông ngồi nhâm nhi chén trà nóng quán nước bên đường, mùi hương thoang thoang quyện với vị đậm đà của trà sớm. Các bà, các chị lại tắm tắc với món chè cốm, xôi cốm đầu mùa. Mùi thơm bụi ngậy của lúa nếp non hòa trong hương thơm dịu nhẹ của hoa sữa tạo ra một thứ dư vị ngọt ngào của sắc trời và tình đất.

Hoa sữa được ví như người tình của mùa thu khiến bất cứ ai cũng phải lòng, tương tự nhưng nhớ. Trên những góc phố yên bình, hoa sữa rụng trắng đường như níu chân kẻ du lang, vương vấn những bước chân đi, quán quýt những đôi chân mỗi mệt tìm chốn về.

Nhưng có lẽ người ta cảm nhận được hoa sữa thom hương và thi vị nhất vào đêm. Thả mình trên con phố yên ả khi xung quanh đã lên đèn, người con gái hít hà hương sắc của mùa thu, làn gió nhẹ khẽ nâng tà áo và hương hoa vẫn vương suốt tóc. Một cảm giác thanh bình khôn tả đến mê lòng và cũng băng khuâng xao xuyến khi gợi nhớ về mối tình hồn nhiên, trong sáng của tuổi học trò.

Và khi những cánh hoa trắng thom hương thì cũng có những tình yêu chớm nở.

Hoa sữa thôi rơi, ta bên nhau một chiều tan lờp

(Trương Quý Hải)

Vào cái chiều thu lộng gió ấy, những đôi trẻ tay trong tay đi bước dưới những tán cây và trao nhau ánh mắt đắm say. Hương hoa đã thay lời muốn nói. Có lẽ vậy mà loài hoa này tự bao giờ đã âm thầm gắn kết biết bao cuộc tình. Bao gốc hoa sữa thân quen thì cũng có từng đó kỉ niệm với những thương yêu đong đầy, những ánh mắt nụ cười được cất giữ trong đó.

Mặc cho thời gian trôi, hàng hoa sữa vẫn lặng lẽ chứng kiến những cuộc tình đến và đi.

Vắng bóng một bờ vai tựa, không còn cái nắm chặt tay ngày nào, người con gái lẻ bóng dưới hàng cây

xưa. Con gió đầu mùa như thêm phần thấu buốt, bàn tay nhỏ bé ôm đôi vai gầy, bàn chân quen lạng dừng bước trước tán cây xưa nơi hai người đã hò hẹn, khắc khoải chờ đợi một điều gì đó xa xôi. Cô gái cất bước qua tàn hoa trắng thân quen và khuất dần dưới ánh đèn vàng hiu hắt, hương hoa sữa bịn rịn theo gót người đi trong đêm vội vội.

Hoa sữa vẫn ngọt ngào đầu phố đêm đêm

Có lẽ nào anh lại quên em, có lẽ nào anh lại quên em

(Hồng Đăng)

Mùa đông đang dần đến, khi màn sương giăng lạnh, những chiếc lá rời cành thì hoa sữa cũng chìm vào giấc ngủ đông. Đến hẹn lại lên, chờ đến mùa thu năm sau, những nụ hoa bùng tỉnh, tựa mình bung nở, Hà Nội lại đẹp tựa như một bức tranh... và thêm mùa yêu thương đến.

